

[Aksel Larsen.]

forfatningskommissionerne, hvis det blot var for at skaffe et påskud til at stemme imod? Det kan det ærede medlem være vis på at det ikke var.

Den nu foreliggende § 20 er imidlertid først kommet på det sidste. Vi begyndte behandlingen af den i efteråret i fjor. Jeg opponerede imod den, og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s parti opponerede imod den. Så blev den lavet om, men ved en meget stor snedighed lavet sådan om, at den var lige ved at blive farligere, end den var i sin oprindelige affattelse. Det blev den dog ikke, men en overgang var det lige ved, at vi havde fået den ændret således, at en lov, der ikke opnåede tilstrækkelige majoritet i rigsdagen, først skulle kunne være gyldig, hvis den blev vedtaget af en ny rigsdag efter et folketingsvalg. Det havde været en betydelig bedre garanti end denne bestemmelse om folkeafstemning efter den parodiske § 42. Af grunde, som jeg ikke forstår, blev vort fælles standpunkt til denne sag svigtet af dem, der i begyndelsen sammen med os krævede i det mindste den garanti, der hedder folketingsvalg, og derfor er vi havnet ved den paragraf, der foreligger. Da det var kommet så langt, erklærede jeg, at en grundlov med en sådan paragraf kunne vi ikke godkende. Det forekommer mig, at erfaringerne gennem 7 år siger, at både det kommunistiske parti i almindelighed og jeg i særdeleshed i høj grad har været indstillet på, at vi skulle have en grundlov med større eller mindre, helst større fremskridt, og at vi ikke har søgt påskud til at modsætte os en grundlovsrevision, men at vi ikke kan forene det med vor samvittighed at stemme for en grundlov, der indeholder en paragraf som § 20.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) siger nu, at denne paragraf er blevet til under indflydelse af „Een Verden“. Jeg synes ikke, det ærede medlem skulle fortælle noget, der i den grad er urigtigt. „Een Verden“ har ikke noget som helst med udenrigsministerens standpunkt eller professor Max Sørensens memorandum at gøre. Det er ikke „Een Verden“, der er initiativtager til professor Max Sørensens memorandum og det oprindelige forslag eller til de senere ændringer af § 20. Når imidlertid det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) nu nævner „Een Verden“, må jeg have lov til at gentage det spørgsmål, jeg

stillede til det ærede medlem i lørdags: Hvordan forholder det sig med det ærede medlems og hans partis hidtidige agitation for grundloven og forsvar for § 20 og de kendsgerninger, jeg har fremdraget dels i min radiotale forud for rigsdagsvalget, dels i lørdags her i salen? Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og hans parti har i forsvaret for § 20, indtil jeg holdt min radiotale, hævdet, at § 20 var i overensstemmelse med, hvad „Een Verden“ ønskede. Jeg har dokumenteret, at den er det modsatte. Jeg har dokumenteret, at ifølge „Een Verden“s program må der ikke være mulighed for at afgive indenrigsk myndighed til fremmed magt eller til internationale organer, og at det, „Een Verden“ tænker på, er internationale områder, men ikke nationale. Jeg har påvist, at „Een Verden“ i sit program udtrykkelig siger, at hvis det store mål, en verdensregering, skulle blive nået, må denne verdensregering ikke blande sig i landenes indre anliggender. Derfor må jeg have lov til at spørge, hvorfor det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), når han nu tager ordet, tier stille med dette? Hele det ærede medlems hidtidige forsvar for § 20 er torpederet igennem min fremdragen af, hvad der står i „Een Verden“s program. § 20 giver netop mulighed for at udlevere indenrigsk myndighed til fremmede magter eller det, man kalder mellemfolkelig myndighed, og den er altså i strid med „Een Verdens“ synspunkter og med „Een Verden“s program. Når det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) begiver sig herop og oven i købet tager ordet „Een Verden“ i sin mund, kunne han passende have forsøgt at forklare, hvorledes han hidtil i strid med sandheden har kunnet fortælle, at § 20 var i overensstemmelse med „Een Verden“s program.

Det ærede medlem hævder, at det er en garanti med de fem sjettedeles majoritet, når man ikke vil gå så vidt, at man vil kræve grundlovsændring. Ja, men må jeg tillade mig at gøre det ærede medlem opmærksom på, at vi tidligere har drøftet indførelse af mulighed for at ændre visse uvæsentlige grundlovsparagraffer med fem sjettedeles majoritet, og jeg er af den mening, at det ikke ville være så fejl, om man havde en sådan bestemmelse i grundloven. Det skulle naturligvis være nøje præciseret, hvilke grundlovsparagraffer der var tale om.